

Kravet om Sparsommelighed. Dette Krav har været stærkt fremme, og det var vist ret stærkt medvirkende til det Forslag, der forelagdes af den højtærede Socialminister. Der var jo i sin Tid nedsat en saakaldt Døvtummekommission, der udarbejdede et Forslag, og siden har der været en Sparekommission, som ogsaa har arbejdet meget med Døvtummævæsenet og har foreslaaet forskellige Ting for at indføre Beparelser. Vi mener nu, at det Forslag, der foreligger fra Udvalget, vil betyde en Beparelse, ja, at det vil være det billigste af de Forslag, vi har haft fremme. Der kræves ikke nye Byggeudgifter, der kan eventuelt afhændes Bygninger i Fredericia, dersom man anser det for ønskeligt — det er ikke sikkert, at man vil gøre det, men det kan lade sig gøre — og den Bygning, der er lejet til Børnehaven, bliver rømmet, da Børnehaven nedlægges og Børnehaveafdelingen flyttes herover og knyttes til Forskolen her i København. Den højtærede Minister har kunnet slutte sig til os, naar vi stillede dette Forslag, og det er vi ham taknemmelige for; det har hjulpet os til at komme hurtigere igennem Arbejdet, end vi ellers havde kunnet. Af de andre Grunde skal jeg nævne den, at den Deling af de egentlig Døvtumme i A-, B- og C-Grupperne, som vi hidtil har haft, vil blive beholdt, og Delingen vil komme til at foregaa i Fredericia; de forskellige Afdelinger og Spørgsmaalet om Oprykningen i disse vil komme til at staa under samme Ledelse. Jeg omtalte før, at Børnene i Fredericia for en Del var ude i Smaahjem i Byen. Det er ikke altid saa let at faa fat i saadanne Hjem paa de forskellige Steder; særlig har det været vanskeligt her i København, og jeg tror ikke, man egentlig nogen Sinde har tænkt paa, at man kunde „externere“ Børnene, som man kalder det, her i København. I Fredericia har der vist sig at være god Mulighed for at skaffe Hjem for de Børn, der ønskes anbragt ude, og den Ordning, der her foreslaas truffet, vil ikke formindske Antallet af disse Plejhjem; det betyder ogsaa noget for Byen, man kommer altsaa ikke til at gøre den bestaaende Ordning i Fredericia Fortræd. En Fordel er det ogsaa, at den foreslaaede Omordning ikke vil medføre megen Flytning af Lærere fra det ene Sted til det andet. For nye Læreres Uddannelse vil det endvidere betyde en stor Fordel, at Optagelsesskolen kommer til at ligge i København; nye Lærere har godt af under Uddannelsen at faa nogen Lejlighed til at undervise, thi Døvtummeundervisning er jo ikke det samme som

almindelig Undervisning. Endelig skal jeg nævne, at denne Ordning lader sig hurtigere og lettere gennemføre end noget af de andre Forslag, der har været fremme, hvilket vil være en Fordel i administrativ Henseende. Hermed har jeg nævnt de Fordele; som vi mener der skulde være forbundet med at gaa til den af os foreslaaede Ordning.

I Ændringsforslag Nr. 1 staaer der om Børnehaveafdelingen, at Personalet skal ansættes af Socialministeren, og Personalets Antal, Lønninger og Honorarer fastsættes ved Normeringslov og Finanslov. Det vil altsaa sige, at det er Socialministeren, der kommer til at have Afgørelsen her, og vi har ment, at denne Ordning skulde betyde en Beparelse, fordi Børnehaven jo ikke nødvendigvis behøver at have fuldt uddannede Lærere og Lærerinder; det har man heller ikke nu, og denne Ordning kunde maaske nok udstrækkes til Døvtummeskolernes yngste Klasser, som ganske sikkert heller ikke behøver at have fuldt uddannede Lærere. De andre Ændringer skal jeg ikke omtale, de er ikke af nogen særlig Betydning.

Naar vi har kunnet naa til denne Enighed, saa tør jeg nok sige, det skyldes, at hele Udvalget efterhaanden blev besjælet af Iver for at faa denne Sag gennemført, og det kunde med Glæde konstateres, at den samme Iver ogsaa fandtes hos den højtærede Socialminister. Vi tror, at Forslaget vil være til Gavn for Skolerne og for de døvtumme Børn, og det er den Tro, der har gjort, at vi har kunnet naa en saadan Enstemmighed. Vi mener ikke, at alle bliver tilfredse — det er jo givet som Følge af de mange forskellige Forslag, der er stillet; men vi haaber alligevel, at denne Ordning vil vise sig god og gavnlig, og at den vil skabe nogen Ro, saaledes at der kan blive helt gode Arbejdsvilkaaer.

Nogle vil maaske sige, at dette kun er en lille Sag, og det kan være rigtigt nok, naar vi ser paa det Antal Mennesker, det drejer sig om; men for disse Mennesker er det ikke en lille Sag, for dem er det en meget stor Sag. Det er jo en Ulykke for de Forældre, der har saadanne Børn; man kan forstaa, at det piner dem, og at de gerne vil have gjort det saa godt for dem som muligt, og det er Ønsket om at kunne komme til at gøre noget for disse Børn og disse Forældre, som har besjælet Udvalget. Jeg haaber derfor, at dette Forslag maa faa en let Gang gennem Rigsdagen og maa komme til at øve en god Virkning i de Kredse, som det omfatter. Hermed skal jeg anbefale Forslaget paa det bedste.